

[Arbejdsministeren.]

byde overarbejde for alle lønmodtagere, der er beskæftiget i såvel private som offentlige virksomheder.

Efter forslaget er det sådan, at arbejdsministeren skal være ansvarlig for lovens administration, og der foreslås oprettet et overarbejdsnævn til afgørelse af uenigheder om præsteret overarbejdes lovlighed eller dettes udligning gennem afspadsering.

Formålet med forslaget er ifølge bemærkningerne at bekæmpe arbejdsløsheden, at forhindre, at vægning ved at tage overarbejde kan pådømmes ved arbejdsretten, samt at medvirke til et forbedret arbejdsmiljø.

Jeg vil gerne først understrege, at regeringen ser det som en af sine væsentligste opgaver at bekæmpe arbejdsløsheden; og at regeringen er positiv over for forbedringer i arbejdsmiljøet, er den nylig gennemførte arbejdsmiljølov et vidnesbyrd om. Jeg er da også enig i, at det i den nuværende beskæftigelsessituation er ønskeligt, at overarbejde begrænses så meget som muligt. Jeg er altså for så vidt positivt indstillet over for de tanker og synspunkter, der ligger bag dette forslag.

Når dette er sagt, må jeg føje til, at jeg til gengæld ikke tror, det er et problem, som i 1976 egner sig til at blive løst ved lovgivning; jeg er klar over, at det er noget, man har været inde på tidligere.

Der gør sig vidt forskellige forhold gældende på arbejdsmarkedets mange forskellige områder, og det er der taget hensyn til gennem de aftaler, som er indgået mellem arbejdsmarkedets organisationer — det er ikke blot hovedorganisationerne, det er også imellem de enkelte underorganisationer på arbejdsmarkedet. De mange hundrede kollektive overenskomster indeholder forskellige regler om overarbejde. Arbejdsmarkedets parter har selv aftalt, i hvilket omfang og på hvilke vilkår overarbejde kan finde sted, og forholdet er jo også det, at man i vid udstrækning har aftalt afspadseringsregler, således at man i spidsbelastningsperioder kan klare det gennem afspadsering på et senere tidspunkt. Forslaget vil også, som forslagsstillerne selv har gjort opmærksom på, betyde et indgreb i de overenskomster, som ved loven af 11. marts sidste år er forlænget i 2 år.

Selv om jeg altså har megen sympati for de tanker og synspunkter, som ligger bagved, er det alligevel sådan, at de bemærkninger, jeg her har gjort, er baggrunden for, at regeringen ikke kan medvirke til fremme af forslaget.

Kaj Poulsen (S):

SF's forslag til folketingsbeslutning har bl. a. til hensigt at bekæmpe arbejdsløsheden. Denne overordnede hensigt er socialdemokratiet enig med forslagsstillerne i. Vi tror blot ikke, at den vej, SF her anviser, er den rigtige.

For det første tror jeg, at forslaget er fuldstændig uadministrerbart, hvad angår punkt 3, hvor SF forestiller sig, at en voldgiftsinstitution skulle kunne afgøre enhver tvistighed, som kan opstå ved uenighed om overarbejde af enhver art.

Socialdemokratiet er imidlertid enig med SF om, at det arbejde, som vi på en hvilken som helst måde kan fremskaffe, bør fordeles på en så solidarisk måde, som det overhovedet er muligt. Men den solidaritet mener socialdemokratiet allerede er til stede hos fagbevægelsens medlemmer, og vi ved ligesom SF, at langt de fleste af de mange overenskomster, som er indgået på arbejdsmarkedet, indeholder meget snævre grænser for, hvor meget der må overarbejdes: såfremt overarbejde ud over, hvad overenskomsterne har aftalt, skal etableres, kan det kun foregå ved dispensationer, og de dispensationer skal fagbevægelsen nok vide at afvise, såfremt det ikke er strengt nødvendigt at gennemføre det.

Som SF også skriver i bemærkningerne til forslaget, vil der være en del tilfælde, hvor man ikke med rimelighed vil kunne forbyde overarbejde. Derfor tror socialdemokratiet ikke på et lovforslag af den konstruktion, som SF her foreslår, og vi kan ikke medvirke til gennemførelsen af dette forslag.

Da socialdemokratiet som sagt er enig i hensigten med dette forslag til folketingsbeslutning, skal der fra socialdemokratiets side lyde en opfordring til arbejdsmarkedets parter om ved de kommende overenskomsthøvelinger at tage disse overarbejdsregler op til revision, således at der skabes muligheder for at fordele det arbejde, som findes på landets arbejdspladser, på en mere solidarisk måde. Det vil sige, at socialdemokra-